

2579

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1

R o m e l l e k l i n t s s a g a .

Vid ~~Å~~almänningshusen i Genarp va(r) en stor
fälad. Där va(r) en fårasjäfer, som vakta(de) två byars
får. Han hidde Jöns Jönsson.

Han ligger på Klinten~~en~~ vacker solig dag
och tittar på fåren, som beta nedanför i fälladen. Då ring-
er klockan till middag på Heckeberga. Då hör han en röst
som börjar ropa i berget: "Var e min hatt ,var e min hatt?"
De, (trollen) skulle fara did för att äta middag. Då säger
fårasjäfern lille Jöns: "Var e min hatt?"

"A, ta gamle fars hatt." svarade de i backen.
Och de kastade till han en hatt..

Han sätter den på huvudet och det bär å i
luften till Heckeberga. Och han visste inte å förrän han

var där. Han såg folket , som satt kring boret i stuan, men hatten gjorde dem osynliga så de ^{va}/små som fluor. De (trollen) satt på kanten å karen och åd. Han höll si unnan. Så reste de hem igen och lille Jöns lämnade hatten igen igen och de (trollen) gick genom deras dörr in i backen. Dörren var entstor sten med nyckelhål i. Jag har själv sett genom det, då jag var vaktepåg. på fälladen.

Några år efter skulle där va bröllop på en gård. Där va ett ställe i Veberöd där de lånte hästar till bröllopet mot att de fora hästarna åtta dagar före och åtta dagar efter bröllopet. Och de ^{brulla}fora hästarna så att de knappt kunde hålla dem när de kom hem. Mannen, som hade lånt hästarna, hade legat i process om jorden. Då han inte kunde få rätt vid tinget gick han till kungen i Stockholm fjorton da(gar) före jul . Han viste sina papper, och då kungen sett dem fick han rätt. Men så skulle han

hem igen.

I Stockholm var det då dan före julaftonoch
bröllopet skulle stå i juldagarna. Gubben tänkte: De e dyrt
och ligga i stan. Jag går så långt jag kan, och sen får jag l
låna hus. Kommer jag till ett skickeligt bonaställe faller de
sej kanske inte så dyrt. När han gått en halv mils väg kom där
en herre rianes på en stor svarter häst. Så var Veberödsbon
klädd i sin långa tröja med häktor, vita skinnbyxor och
stor bred filthatt, så stor att man knappt kunde gå genom
en dörr med den på huvudet. Gubben tog hatten å och hälsade så
hövligt på herren. Den han stanna: "Var e I hemma?" "Jo, ja
e himma i en by, som hiter Veberöd." "Ja kan si de," sa her-
ren. "Ddid skulle jag i kväll". "Viål I sätta er opp bak på
min häst så kan I få ria med mi hem. Men nämn inte något i Guss
namn." Gubben, som berättat det sade själv sagt: "Jag var så rädd
så jag rystes i var lemm. Jag kunde inte förstå hur jag skulle
komma dit på en kväll." Men gubben gjorde sig dristig och satte si

opp och det bar i å i luften så han viste inte var han var ,förrän han kom till Hyby,där kling den ene hästskon i korkespiran.Om en liten stund var de vid Røme~~sen~~. leklint.Då sa herrn:"Kasa si nu bakå hästen å lägg si å andas i joren tills de blir tyst i Klinten." Gubben gjorde så. gjorde så.Men folket i backen märkte att där var en kristen med."Nä,ja har bara talt med en."sa herrn . Så gick gubben hem .Han fick inte se ljus och därför lå han sig ute i husen i foderkrubban.När folket kom opp om morgonen för att göra i ordning till bröllopet kom gubben gåenes från ladan.De undrades på hur han kommit så fort hem igen."Ja ,sa han jag fick en sånn s skjuss så jag kom fortare."Så hade de bröllopp på dagen och de starka hästarna drog brudpareti backarna . Trollen hade också bröllop,~~men~~ de ble vigda vid Jöva. Från Klinten är knappt/så lång väg till Jöva som från

stationen till Skurups kyrka.

Jöva var för folk te synes opprest på fyra pålar och där skedde vigseln. Trollen tog också tillbaka till gåren och det blev gille och dans.

Klockaren i Veberöd var också ^{deras}juden till bröllopet. Han kände ~~igen~~ dem (trollen). Men den var falsk mot dem ändå. De åt och drack värre.

I korkan i Veberöd hade de kort tid innan kristnat ett barn. och då hade klockaren tad lite å doypvattnat på en liden flaska, å de hälla han i vinet.

Så ble bröllopgästerna så fulla, så de satt å somna och de dö alla mer än en som låg i en säng. Han hade inte smakt nåd.

När han såg att de va så fulla så de dö sa han: "Nu e ja så så gammal så ja har sett tre ekeskogar. växa och roddna bort."

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

2579

P. J. Viljoen
Hen us Hans Persson
Född 1845 ✓

De gick trehundra år te var ekeskog och
han var således niohundra år gammal.

När nu klockaren såg att han fått rätt på
alla utomden ene ble han arg: "E du nu så gammal så du
har sett tre ekeskogar växa opp och roddna bort, så kan
du följa med de andre." Så la klockaren honom på skallen
så han han dö han me.

Men så hade de (trollen) i Romeleklint ett
horn som de blåste så att de kunde samlas frännalla or-
ter, från Ljungby och andra orter.

Men när de nu inte hördes mer från Romleklint
så reste de dit och tog hornet till Ljungby.

Så var hornet där och där blev samma buller
som det varit på Klinten och herrskapet i Ljungby ble
tjea å de där påhälsningarna och halloed. Herrn fundera
på ett sätt att få hornet ifrå dem så de kunde bli tyst.
Herrn betalde en dräng att han skulle ta en hingst och ria

2579.

62

te backen i ett ärende."Bjuda de nåd så ta de inte utan kasta det över axeln,"sa han.Drängen red.I den backen var en gammal kvinga som hushålla för trollen.Hon hade somung flicka blev intagen där.

När drängen kom till backen kom kvingan ut och bjöd han en suppa i de där hornet.

Men drängen tömde ut det över axeln.Där kom lite av innehållet på länder.Där gick hål på både skinn och kött.

Drängen kasta om sin häst och red iväg,men den gamla var falsk mot trollen och hon ropa efter honom:Rid över det årda och ej över det hårda."

Hade han följt vägen hade trollen hunnit fatt han och tad han.

Hornet hade han med sig.Men trollen va så tätt efter honom,att de ryckte rompan å hästen när han re genom stalldörren ,som stängdes.

LÖNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

Drängen gick in och lade sig i krubban ve hästen. Men så om natten hade de (trollen) kommit in och piskat på hästen så den sprang upp i krubban och trädde på drängen och öla honom.

Men de (trollen) ville ha deras horn igen. De lova herrn att om han gav dem hornet tillbaka så skulle de bygga corps de logiet om och lägga stenhjäre runtenom deras plan. Men herremannen hängde upp det i Lj ungby kyrka och där hänger det den dag som i dag är, men man kan inte utforska vad metall de e.

Där ska de hänga i frid och så blev de slut me alla trolleoch så e de slut me sagan me.

Där var en gammal soldat som hette Horti (Hurtig), en stor och stark man. "Ja ska min själ gå och hälsa på trollen på deras bröllopsda," sa han.

Han gav sig iväg mot Klinten, men han

LÄNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

hade inte nått långt så kom där en pyssling och gick jämse man.

"Se ni långer en," sa pysslingen. "Å tusan djävlar så lång..." sa Horti.

Men han fick si en orring så han flö över enebuskarna ut på fälladen och där måtte han gå hela natten.

Jag hörde Romeleklints saga för en 70 eller 75 år sedan av min mor Elna Jönsdotter, hennes far hette Jöns Jönsson.

Hon var en hall snes år (10 år) när sjäffen Lille Jöns snacka om det.

Den stora fälladen låg opptill allmänshusen i Genarp.

(Upptecknat 20/8-28.)

Sk.
Varmenheten 2 d
Skivning om
1929

LUNDS UNIVERSITETS 2579
FOLKMINNESARKIV

Allyst. B. H. Väst
Skivning
Bros Hans Persson
f. 1845

Jättat en . F i n n .

En murare byggde kyrkan i Lund (?) och en jätte hjälpte till. Om inte muraren kunde jetta jättens namn skulle han ha kristet hjärteblod.

Så satt jättens kvinga i Romeliklint . Muraren gick och grubbla. En natt gick han till Romelikleklint och låg där.

Då hörde han ett barn skrek och kvingan trösta det:

"Tolla di liden tjing
rätt nu kommer Finn
faren dinn."

Muraren skyndatillbaka till jätten och ropa till jätten:

"Finn sätt den stenen
rätt in."

(Upptecknat 20/8-28.)

R i e H e r r H o l g e r .

Tätt ve Heckeberga ligger i sjön en holme
de kalla mored. Där tänkte Rie Herr Holger bygga kyrka.
Men så mycket tömmer de körde dit om dan forslades till
Genarp om natten och så måste de låta den bli där.

Han var så rik så han skodde sin häst med
silverskor. Men han hängde den fjärde på sadeln.

Så blev han budad till Stockhølm. Han tog dit
men var mer rustad än Kungen. Kungen tillba han att ta
en jungfru i famnen. (Uttrycket missuppfattat av sagesmannen.)
Så klippte de nacken å han.

~~S~~en satte de huvudet på kroppen med lärrem-
mar och han på en häst och så fick han ria ner till
Heckeberga.

Frun såg när han kom vid sjökanten.

"Enten e min herre mycket syppen eller vred
eller varför sitter hans huvud på sned." När han kom hem

till slottet sa hon:

"Han kan resa te helvete/ me harrana sina.

Jag kommer efter med möerna mina."

Till sist reste hon från Heckeberga. Hon
lät kusk och betjänt spänna för vagnen.

"Var ska vi köra," sa kusken.

"Klatscha på, "sa hon, "det/ vet var de ska
gå."

De kom till en plats och där kom folk ut
och tog emot henne.

De slapp henne ner genom en lucka. Betjän-
ten titta ner där. Men en låga slog opp och brände ho-
nom på näsan .

De hade kört dit på en timme, men de hade
tre das körsel för att komma hem igen.

(Upptecknat 20/8-28.)

LINDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESBOKL a n t r å d a b a c k e n v i d S k ö n a b ä c k .

En man på Skönabäck hade satt möte med ett fruntimmer på backen; men skogs^{an} kom dit innan och mannen pratade med henne.

Men så kom skovmannen dit och han öla mannen, så han låg där och var dö om morgonen.

Litt ^{efrån} låg ett hus. Där brukade skovmannen gå in och värma sig.

En gång eldsgubben bagarugnen och då kom skovmannen in och ställde sig vid elden, drog opp rocken, satte ännen te och värmdes sig.

"Hy, de e kalxt," sa Sven Nelsen. "Ja," krängde skovmannen å sen gick han. Han talade aldrig nån till.

(Upptecknat 20/8-28.)

Skane
Lammestrog
Skane
1798

And. B. R. Vifot
1800. Rausviken
Gu 2579
Jord 1845

UNIVERSITETS
FOLKMINNESBOK

Följ. är efter farfaderns Nils Hansson
anteckningar, Denne bodde å Södra Willie N:r 3 Ljunits Härad.
Anteckningarna strax gjorda efter 1845 å en brandförsäkrings-
handl. 1843-45 för S. Willie N:r 18, 1/96 mtl. m.m.

För blodhalning: soli doni blodig vår
herre Jesu Christ han var så god han till låte jordens flod
så stannar jag detta blod m.m. I guds faders Såns och den
hellegandes namn Amen fader vår 3 gånger.

För väck på hästar.
Gåssa kiötz laka osilad miölk blandas
ihop och gives in et halvt kvarter av varje slag.

När en häst ej kan ställa.
Tre gåssapena fläckes och maren tages ut

och toggas i tre bröd toggas och gives in -- hielper ej dett
så kokas fittrel i dricka.

För sol skåt

Krut och brennevin gives in

För målsu

kamfärts brennevin tvättas på

För (för) stoppning

hiert lappa för 2 sk. ängelst salt 2 sk.

blandas i vatten och gives in.

För skab på hästar och får

terpentinsolia kamfært krut brennevin piss

salt kokas tillhops och tvättas på.

För löst liv

tages vitt papper och söt mjölk kokas till

UNIVERSITETS
FOLKMINNEBOK

Skavrupps Remission
samman och gives in.

2579

15

APRIL 17 1773
FOLKSKOLEN

För får siuka

Terentinsola kamfärt krut och brennevin

eltes i deg och gives ineltes i deg och gives in

? -----

För svin siuka.

krut och brennevin ollsten och kall-

menrot blandas i deg och gives in.

För rötter och möss.

kiära svina to och höns banerötter bla-

ndas ihop och sättes i hålen.

För gickt

Vitta hoppmansdroppa 2 sk. hiertstyrk-

ande droppa 2 sk. sättes på brannevin och tages in.

För etter.

Dinia donia blodiga jungfru maria gick

i gräs ormen väs nu skall jag lära dig du bet att vessa åt
mig nu döfvar jag dig i de tre helige namn

Gud fader och Sons och den helige andas
namn a.m. Wälsignelsen läses.

Nils N. Grönvall

dinia donia blodia

Jung frumria gick i gräs ormen väs

ormen väs

nu skall jag lära dig du bet

att väsa åt mig,

nu döfvar jag dig

i de tre helige namn

För bolla.

Då å jag vi vore två

Jongfru maria den tridje

vi skole denna bollen ansa

med gul å med ~~glas~~ gala

2579

med järn och med stål

di 3 helige namnen fadrens Sånens och

den heliga andas namn Amen.

- - - - -

På samma lapp står vidare beskriv. på

N:r 18:s byggnader

N:r 1 Boningslängan 21 al. lång 8 al.

bred uppförda av korsvirke med lervägga -- 60 Rår

N:r 2 Östra länga 18 al. lång 8 al bred

uppförd av korsvirke med lerväggar -- 30 Rår

ä Egendomen brukas av P. Herlin på N:r

18 därstädes.

- - - - -

Före åboen Jöns Nilsson är bortflyttad

från nämnde himmans del och egendom brukas av P. Herlin men säd

och foder bortfördes så att inga lösöre persedlar finnas vid å-

byggnaderna.

- - - - -

R. N. V. 17
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Högdan blomma	hödern bloma	för	2 s.
svartan deia	svartem deia	"	2 s.
svart koral	svart koral	"	2 s.
Röd koral	Röt koral	"	2 s.
Wita ormin	wita ormen	"	2 s.
flygande drake	flygdrake	"	2 s.
Dyfvcls drick	Dibelstreck	"	2 s.
flygrön	flyrön	"	2 s.
Gråt svafvell	gråt svaluf	"	2 s.
spansk homle	Spanhomle	"	2 s.
Bäfver hiälm	Beifiälm	"	2 s.
Junfru marie syllfver/Jonfrumari	silfter	"	2 s.
	Sasfras	"	2 s.

LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

2579

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNEDÄRKIV

R. M. Vifol 19

Å några gårdshandl. förekomma följ. namn.

Karavad bäck över No. I, II Trunnerup. S.Villie no. 30,
2,3,5 ut i Katslösa s:n.

Balawången.

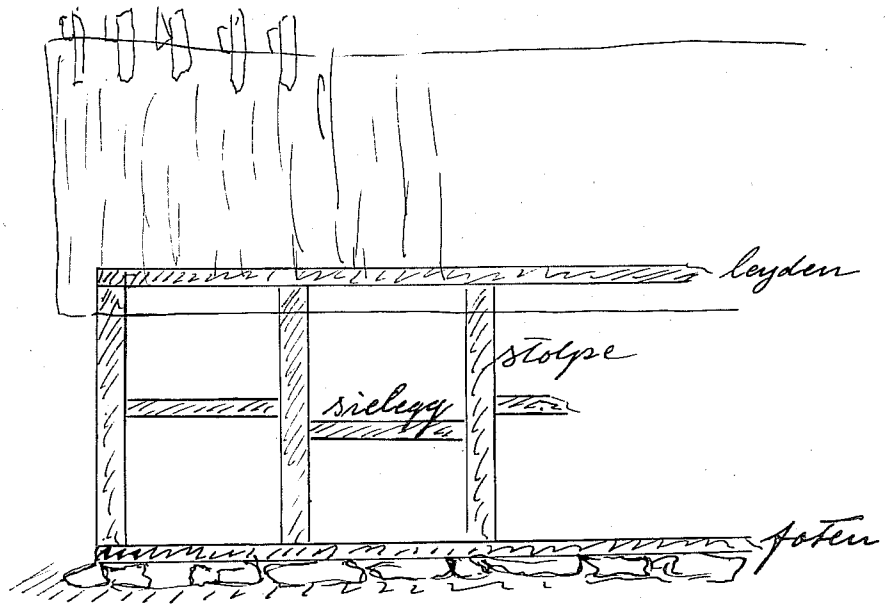
Gadekerred äng.

Strölan = Sandåkra i Skurups s:n. Namnet uppkom vid ut-
brytningen ur byalagen.

2579

B. M. Väst 3. 20

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2579

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

21

Det ursprungliga hemmanet N:r 13 delades
upp mellan tre ägare och kallas ännu "Tregåren."

2579

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVTiggaren. Tiggaren

Å N;r 3 hade man ett särskilt rum för tiggare och tiggaren kom ibland in för att få stekt de fläskbidar som han lyckats samla ihop. Fick han så varmt dricka till, så var (det) det bästa han visste. Där var en gumma i gården (som brukade sätta en skål med mat till varmes ovanpå kakelugnen, och om tiggaren kunde, så smög han sig dit och doppade fingrarna när hon såg det -- då ville hon ej ha ^{maten} och så fick han den.

2579

Per Väst
JÖNS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

23

När en gård blott hade skjutstjänst var fjärde
gång sades att "man körde med tre ben."